

nyt Tøj, senere paa Strømper og Linned medbragt hjemme fra. I 7ende Klasse sys forskellige Slags Navn, Maskestopning udføres, Mønsteridsning og Tilklipning af de mindre Børns Arbejder. Endelig klippes og sys en Kjole; som man ser, et smukt Maal at stræbe efter for Børn i Almueskolen.

Da Bogen i det væsentlige stemmer med de Bestemmelser der nylig ere indtørte i nogle af Landets Skoler, bl. a. paa Frederiksberg, tager jeg ikke i Betænkning at anbefale den som en efter min Mening meget nyttig Bog for Haandgerningslærerinder, ligesom jeg benytter Lejligheden til at henlede Opmærksomheden paa Frk. Lundins tidligere udkomne Bog: Vejledning i Maaltagning, Ridsning og Tilklipning, hvorefter man uden Forkundskaber kan lære at tage Maal, klippe og sy en tarvelig Kjole.

M. Breson.

Fra inden- og udenbys Venner.

Gensvar til Amalie Frederiksen.

Naar jeg i min Artikel (Kvinden og Samfundet April og Maj 1892) sluttede med at spørge: „Kan vi med dette Maal for Øje opmuntre ubemidlede Kvinder til at blive paa Landet, saalænge der ikke er Udsigt til væsenlig Forandring i disse Forhold?“ saa mente jeg selvfølgelig „blive ved Bondepigegjeringen“. Det er jo en bekjendt Sag, at den unge Tjenestepige ikke i Almindelighed faar Lejlighed til at uddanne sig i noget særligt Fag, hvis hun bliver ved at tjene Bønder. Men dette er i vore Dage kun forholdsvis faa, og skønt jeg aldrig har tvivlet om, at der findes gode Bondehjem, hvor Husbond og Tyende er gensidig tilfredse med hinanden og følgelig ikke ønsker nogen Forandring, saa lyder dog Klagen over, at Pigerne ikke vil tjene paa Landet, saa højt, at jeg ikke ret kan forstaa, at nogen kan overhøre den. — At den idelige Tilstrømning til Byen er uheldig, ja, endog samfundsfarlig, er indlysende; uheldig for Landmanden, der berøves Arbejdskraft, for Tyendet, der i mange Tilfælde bliver skuffet, for Købstadkommunerne, der overfyldes med Fatige, og for Samfundet, der kun daarlig er tjent med, at store Skarer Børn opfødes under saa usle Forhold, at de ikke engang faar Luft nok, endsige tilbørlig Næring og Pleje. Det er min Overbevisning, at den Strøm, der hidtil har gaaet fra Landet til Byen, maa vendes, hvis Arbejderspørgsmaalet skal finde en Løsning og dermed Fremtidsudsigterne blive bedre. Men Amalie Frederiksen har Ret; det ligger hverken i den enkelte Persons eller den enkelte Klasses Haand at forandre dette; det er en Sam-